

MONSTER SOUL

ONLINE

นรสูมเมืองกร็ย

ตัวอย่าง

VOL.

4

ทุบทุบสัถิ! ทำลายทุกทฏ! สรเบ็ดทุกข้อห้ามของนินยายแฟนตาซียุคเก่า!
อันดับหนึ่งหมวดนินยายแฟนตาซีประจำปี 2010 จากเว็บเด็กดีดอทคอม!

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

Persona.

MONSTER SOUL ONLINE VOL.4 มรสมเมืองเกรีย. -- กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์บุ๊คส์, 2554.

304 หน้า.

1.นวนิยายแฟนตาซี. I.ชื่อเรื่อง.

ISBN : 978-616-02-0000-0

ชื่อหนังสือ : MONSTER SOUL ONLINE VOL.4 มรสมเมืองเกรีย

ผู้เขียน : Persona

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : กันยายน 2554

จำนวน : 304 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ไม่กระบวนกาอิเล็กทรอนิกส์
การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดๆ ไม่ได้รับอนุญาต
ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

ผู้จัดทำ
คณะที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการเพื่อเกดบุ๊ค
รองบรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการต้นฉบับ
เลขาธิการกองบรรณาธิการ
ผู้จัดทำฝ่ายเตรียมผลิต
รองหัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานแปลและสิ่งพิมพ์
รองหัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม
กองงานศิลปกรรม

ออกแบบปก
จัดรูปเล่ม
หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
พิสูจน์อักษร
ผู้อำนวยการใหญ่สายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์
ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ
ผู้อำนวยการใหญ่สายการผลิตและพัฒนาสินค้า
ฝ่ายการผลิต
แยกสี
พิมพ์ที่
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
ระวี ไชยทอง, สมชาย กรสมณสมบัติ, สฤณกุล แจ่มสมบุรณ์, วิฑูร นิรันดร์ฉาย,
อัญชลี ชีระสินธุ์, วิรัตน์ ทิพย์มณีสกุล, ปราชญ์ ไชยคำ, นวลพร สิทธิธนาวิธาน,
ภูษณนาภรณ์ เกษมธิดากรณ
เอกราพีร์ สุขกุลพิพัฒน์
สิทธิเดช แสนสมบุรณ์สุข
อนุรักษ์ ขาเสียง
ศรัทธา บุญประเสริฐ
ปฏิญญา ชูศักดิ์
อรุณพร พานบุตร
นพกานต์ วงศ์คล้าย
เบญจภัทร บุญบงกชรัตน์
ประพัทธ์ รัตนสารี, ศศิวิมล บุญสุภา, กิติน พันธ์อำพล, ภูษณา ฤกษ์แสงศรี,
วีรยุทธ ไชยจิต, นิลยา บุญช่วยสุสกุล, ชามะณีนัสดา จุลจินดา
Pommy
เบญจภัทร บุญบงกชรัตน์
สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข
พรทิพย์ พวงจำปา
สลิลลา ณะตุง, พรธรัตน์ ชุราณี, เดชิต อติศรพันธ์กุล
ดวงดา เข้มศักดิ์
ณิชาโนนน์ วิบูลย์ศิริวงศ์
กิตติวัฒน์ นิรันดร์ฉาย
ฐัชชัย ศิระจินดา
ปฏิวัติ มัชชาประทีป, ยุวศรี ทรัพย์นิ
S.S.Film Process
บริษัท กีเลนการพิมพ์ จำกัด
บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร: 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39
ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร. 0-2693-0904

คำนำสำนักพิมพ์

ถ้าย้อนกลับไปเมื่อ 10 ปีก่อน ต้องยอมรับว่ากระแสนิยายแฟนตาซีโรงเรียนเวทมนตร์นั้นมาแรงมาก นิยายส่วนใหญ่มักเขียนถึงโรงเรียนเวทมนตร์กันจนเป็นสูตรสำเร็จ มีทั้งเรื่องที่ย่อออกมาแล้วประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จเลย จนทำให้ตลาดแฟนตาซีช่วงนั้นขยายตัวมาก ทว่าน่าเสียดายที่กระแสร้อนแรงดังกล่าวกลายเป็นภาวะฟองสบู่ จนทำให้นิยายคุณภาพน้อยหลายเรื่องได้ดีพิมพ์ออกมา และเมื่อนักอ่านได้ซื้อมาอ่านแทนที่จะได้รับความสนุกกลับไปกลายเป็นได้ความผิดหวังไปแทน

10 ปีที่ผ่านมาไปไวเหมือนโกหก ปัจจุบันกระแสที่ได้หายไปหมดแล้ว นิยายแฟนตาซีช่วงที่ผ่านมาจึงค่อนข้างนิ่งและไม่ได้รับความนิยมเหมือนเคย แต่ถ้าจะบอกว่า บางทีมันอาจจะจะเป็นความเงียบสงบก่อนพายุลูกใหญ่จะมาก็คงไม่ผิดนัก เพราะจากการถือกำเนิดของมอนสเตอร์โซเชียลออนไลน์บนโลกไซเบอร์ (รวมถึงแฟนเจียออนไลน์และอีโวลูชั่นออนไลน์ที่พุ่มพุกตัวเองอยู่เกือบสองปี) พวกเขาได้สร้างปรากฏการณ์ทางการอ่านขึ้นมาใหม่บนโลกอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็น โครงเรื่องที่แหวกแนว พล็อตที่สลับซับซ้อน ภาษาที่สวยงามบรรเจิด จนทำให้เกิดยอดคนอ่านที่ล้นหลาม ยอดความคิดเห็นที่มากขึ้น และแฟนพันธุ์แท้ที่มากมาย

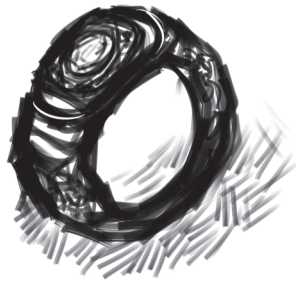
ปัจจุบันหลังจากที่ผ่านกระแสนิยายโรงเรียนเวทมนตร์มาเกือบ 10 ปี ก็ต้องยอมรับว่า ไม่มีนิยายแฟนตาซีไทยเรื่องไหนที่ทรงคุณค่าพอที่จะหยิบมาศึกษาได้ แต่รอดูกันต่อไปเถอะครับ เพราะผมเชื่อว่าอีก 10 ปีข้างหน้า มอนสเตอร์โซเชียลออนไลน์นั้นน่าจะยังคงอยู่ และได้รับการพูดถึงจนกลายเป็นกรณีศึกษาใหม่ของวงการอย่างแน่นอน

บรรณาธิการ
สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

สารบัญ

บทที่ 101	ก้าวแรก	15
บทที่ 102	ชายผู้สวมปลอกแขนเหล็ก	24
บทที่ 103	ทักษะที่ไม่เคยได้ใช้มาก่อน	33
บทที่ 104	บุรพากับอาณาจักรลมปราณ ตอนที่หนึ่ง	41
บทที่ 105	บุรพากับอาณาจักรลมปราณ ตอนที่สอง	49
บทที่ 106	บุรพากับอาณาจักรลมปราณ ตอนที่สาม	57
บทที่ 107	บุรพากับอาณาจักรลมปราณ ตอนที่สี่	68
บทที่ 108	ดาบเหล็กของสุภาพบุรุษ	74
บทที่ 109	ไม่ว่าใครก็ห้ามฆ่า	83
บทที่ 110	วิธีของอัศวิน	92
บทที่ 111	เรื่องเล่าของซูเอเรีย	100
บทที่ 112	ปามังกรเขาเดี่ยว ตอนต้น	107
บทที่ 113	ปามังกรเขาเดี่ยว ตอนปลาย	116
บทที่ 114	นิสัยเย่ๆ	125
บทที่ 115	ไม่ถูกจังหวะ	135
บทที่ 116	ลมปราณมังกรพยัคฆ์	143
บทที่ 117	สานน	152

บทที่ 118	หกกรงเล็บควาจันทร์	160
บทที่ 119	ลัทธิร้ายในคืนจันทร์เต็มดวง ตอนต้น	168
บทที่ 120	ลัทธิร้ายในคืนจันทร์เต็มดวง ตอนปลาย	176
บทที่ 121	สมาพันธ์จ้าวยุทธภพ	185
บทที่ 122	เก้าหัตถ์หลอมตะวัน	193
บทที่ 123	เวทมนตร์	201
บทที่ 124	ความเจ็บปวดของมนตรา	209
บทที่ 125	คู่อริทางคับแคบ	217
บทที่ 126	อสุรกายในเมืองเกรีย	225
บทที่ 127	มาช้าเกินไป	234
บทที่ 128	ผู้ล่าและผู้ถูกล่า	242
บทที่ 129	ลอสเกรีย ตอนที่หนึ่ง	249
บทที่ 130	ลอสเกรีย ตอนที่สอง	257
บทที่ 131	ลอสเกรีย ตอนที่สาม	266
บทที่ 132	ลอสเกรีย ตอนที่สี่	274
บทที่ 133	ลอสเกรีย ตอนที่ห้า	282
ตอนพิเศษ	สู่ทะเลอันกว้างใหญ่	292

บทที่ 101 ก้าวแรก

นอกจากแสงจากกองไฟและดวงดาวบนท้องฟ้าแล้ว ท่ามกลางหุบเขาสายหมอกก็ล้อมรอบไปด้วยความมืดมิด ศิลาลืมตาขึ้นมาเห็นแสงดาวกำลังโยนกิ่งไม้เข้าไปกองไฟ

“ปรับลมปราณเสร็จแล้วหรือคะ” แสงดาวถาม บนตักเธอมีลูกหินที่นอนหลับอยู่

ศิลาขมวดคิ้วมองไปรอบๆ “นี่ผมโคจรลมปราณไปนานแค่ไหนครับ”

“ก็เกือบครึ่งวันได้ค่ะ ถ้าจะเอาเวลาซักๆ ก็ 10 ชั่วโมง ตอนนั้นเรายังอยู่ในหุบเขาสายหมอกค่ะ”

ศิลาลุกขึ้นยืนด้วยความตกใจแล้วมองไปรอบๆ ด้วยความระมัดระวัง

“แล้วอยู่ในหุบเขาสายหมอกตอนกลางคืนไม่เป็นอะไรหรือครับ ไหนบอกว่าพวกแมงมุมหากินตอนกลางคืนไง”

“ไม่เป็นไรหรอกค่ะ พอรามาแมงมุมตาย พวกแมงมุมก็หายไปเลยกว่าจะออกมาอีกทีก็ต้องใช้เวลาสักพักค่ะ อย่างน้อยก็จนกว่าคนที่ฆ่าราชาของพวกเขาจะจากไป”

“ดาวหมายถึงผมหรือครับ?”

“แล้วจะมีใครอีกล่ะคะ จะว่าไปหมดสุดท้ายที่ใช้กับราชาแมงมุมนั้นยอดเยี่ยมไปเลยนะค่ะ นั่นหรือพลังของแขนขาที่ถูกปิดผนึก ที่เอาชนะโซลาเลียได้ในหมัดเดียวที่ศิลาเล่าให้ฟัง”

“อ้อ เปล่าครับ อันนั้นเป็นทักษะสายจิต แต่ที่ใช้ในการต่อสู้กับราชาแมงมุมเป็นปรารถนาที่ผมลองดัดแปลงดูนะครับ”

แสงดาวประหลาดใจเล็กน้อย “เอ๋ วิชาของศิลาเองหรอคะ แล้วมีชื่อเรียกว่าอะไรคะ?”

“เอ่อ ผมแค่ลองทำดูนะครับ ไม่กล้าบอกว่ามันเป็นวิชาของผมหรอก ส่วนชื่ออะไรนั้นก็ยังไม่รู้”

“งั้นหรอคะ ไม่เป็นไรคะ สงสัยต้องใช้เวลามากหน่อย ถ้าคิดชื่อได้แล้วบอกดาวด้วยนะคะ”

ศิลาอมยิ้มและพยักหน้าตอบไป แต่ในใจกลับคิดถึงปัญหาข้อนี้อย่างจริงจัง

หลังจากสู้กับอารามุห ราชาแมงมุมแปดขา เขาก็ใช้เวลาเกือบหนึ่งชั่วโมงในการขับพิษที่สร้างจากจิตออกจากร่างกาย แต่เหมือนกับว่าพิษที่เกิดจากจิตจะไปทำปฏิกิริยาบางอย่างกับจิตที่อยู่ในร่างเขาอีกแล้ว จึงต้องใช้เวลามากหลายชั่วโมงในการควบคุมพลังจิตที่อยู่ในร่างให้สงบลง

หลังจากที่พลังจิตสงบลงแล้ว ศิลา ก็ตกอยู่ในภาวะว่างของความคิดหมดสุดท้ายที่เขาใช้มันได้ผลอย่างเหนือความคาดหมาย เขาจึงคิดหาวิธีที่จะนำมาใช้แทนสำนักหมัดของโปลุก

ถ้าวิชาเฉพาะตัวเป็นสิ่งสะท้อนลักษณะนิสัยเหมือนที่อาจารย์เคยบอก การโจมตีเพื่อทำลายตรงๆ ก็คงเป็นนิสัยของโปลุก ส่วนของเขาแม้จะคล้ายแต่ก็ไม่ได้เหมือนกันไปเสียทั้งหมด ดังนั้นต่อไปฝึกสำนักหมัดได้เก่งขนาดไหน เขาก็ไม่มัววันใช้มันได้เหนือกว่าโปลุกผู้เป็นเจ้าของ

เพราะมันเป็นวิชาที่โปลุกสร้างขึ้นมาให้ตัวเองใช้ และหลังจากที่ได้วิชา มา ไม่ว่าเขาจะฝึกหนักขนาดไหน จำนวนครั้งที่ใช้ได้ก็ไม่เพิ่มขึ้นจากเดิมเลย อาจจะมาจากปัญหาข้อนี้

แต่ในทางกลับกันเขาสามารถนำส่วนหนึ่งของสำนักหมัดมาดัดแปลงให้เป็นรูปแบบเฉพาะตัว สร้างสำนักหมัดที่มีแต่เขาเท่านั้นที่ใช้ได้ ถ้าอย่างนั้น ก็อาจจะทำให้เขาทะลุขีดจำกัดของสำนักหมัดที่เขาฝึกก็ได้

เนื่องจากเวลาที่โคจรลมปรารถนาเขารู้สึกว่ามีสมาธิที่สุด เขาจึงใช้เวลา

4 ชั่วโมงสุดท้ายในวงค์แห่งปราณ ลองฝึกสำนึกหมัดหลายๆ แบบในร่าง เพื่อทดลองหาวิธีใช้แบบใหม่

ในที่สุดก่อนที่จะล้มตาศื้นมา เขาก็พบวิธีหนึ่งที่น่าจะเหมาะกับเขามากกว่าสำนึกหมัดแบบดั้งเดิม เพียงแต่สิ่งที่คิดาคิดนี้เป็นเพียงแนวคิด ยังไม่ได้ลองปฏิบัติจริง และต่อให้ปฏิบัติได้จริงก็ยังไม่แน่ใจว่าจะเรียกวิชาที่ยิ่งใหญ่ได้

นั่นทำให้เขารู้สึกว่าหนทางข้างหน้าสำหรับวิชาอะไรก็ตาม ที่เขากำลังติดอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ยาวไกล

ในความเป็นจริงแล้วสำหรับผู้ฝึกวิชายุทธ์ การที่จะคิดวิชาของตัวเองให้ได้นั้น เริ่มที่อายุ 21 เหมือนคลิยังถือว่าเร็วไปด้วยซ้ำ โดยปกติแล้วกว่าจะเริ่มคิดวิชาเป็นของตัวเองได้ ถ้าไม่ได้เป็นคนที่มพรสวรรค์เหมือนหมาป่าเดียวดาวยที่ฝึกเองโดยไม่ต้องมีอาจารย์แล้ว ต้องอายุเลย 40 ไปถึงจะเริ่มเข้าใจวิชาที่ตัวเองมี ก่อนจะสร้างวิชาที่เป็นของตัวเองออกมา

คลากับวิชาใหม่ตอนนี้จึงเหมือนกับคว่ำจับก้อนเมฆ แม้จะเห็นอยู่เบื้องหน้าแต่ก็ยังไมอาจสัมผัสได้

พรสวรรค์ ความพยายาม เวลา ประสบการณ์ และจินตนาการเท่านั้นถึงจะสร้างสิ่งที่จับต้องได้ขึ้นมา

คิดาคิดเรื่องของตัวเองไม่ตกใจเอ่ยปากถามแสงดาวบ้าง “แล้ววิชาที่แสงดาวใช้ละครับ เรียกว่าอะไร”

เมื่อวานตอนที่คุยกัน พวกเขาทั้งสองคนพูดคุยนไปในทางของเรื่องทั่วไปมากกว่า พวกเขายังไม่มีโอกาสได้พูดเรื่องวิชาต่อสู้อย่างจริงจัง

แสงดาวโยนกิ่งไม้แห้งอีกกิ่งเข้าไปในกองไฟ ใบหน้ามองที่คลาเหมือนจะค้นหาคำตอบ

“ถ้าวิชาที่ใช้อยู่ตอนนี้ก็มีสิบสองก้าวท่องดารา กับวิชาอาวุธลับ สองอย่างนี้คุณพ่อเป็นคนสอน ส่วนเพลงกระบี่ทะเลดาว เป็นคุณแม่ที่สอนให้คะ ส่วนวิชาที่ตัวเองคิดขึ้นมานั้นยังไม่มี ดูท่าจะตามหลังคลาซะแล้ว ฮิๆ” เธอพูดติดตลก

“แค่นี้ก็ยอดเยี่ยมมากแล้วครับ ผมสิ ถ้าไม่ได้เข้าเกมมอนสเตอร์โซลมาละก็ ตอนนี้คงจะยังไม่ได้ฝึกวิชาอะไรเป็นชิ้นเป็นอันกับเขาหรอกครับ”

“อาจารย์โมราไม่ได้สอนวิชาอะไรให้เลยหรอคะ?” แสงดาวสงสัย
 คีลาทำหน้าเศร้าลงเล็กน้อยแต่แสงดาวสังเกตเห็น เขาส่ายหน้าปฏิเสธ
 “ไม่เคยครับ นอกจากฝึกกำลังพื้นฐานของร่างกาย ประสาทสัมผัส
 แล้วก็ประสบการณ์ต่อสู้จริงๆ เดือนละหนึ่งครั้งแล้ว อาจารย์ก็ไม่สอนอย่าง
 อื่นเลย”

“แล้วคุณคีลาไม่เคยถามหรอคะ?”

“เคยครับ แต่ท่านบอกว่ายังไม่ถึงเวลา เมื่อถึงเวลาแล้วท่านจะสอนให้
 ด้วยตัวเอง อย่างเวลาที่ท่านสอนวิชาให้กับศิษย์คนอื่นๆ ท่านยังให้ผมไปฝึก
 คนเดียวข้างนอกเลย ทั้งๆ ที่ผมเป็นศิษย์เอกแท้ๆ บางทีผมก็คิดว่าท่านอาจ
 จะเกลียดผมก็ได้” แม้หน้าของคีลาจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่เขากำมือแน่นจน
 เป็นแสงสีขาว แสงดาวมองแล้วรู้สึกสงสารขึ้นมา

“อาจารย์ของคีลาเป็นคนขี้มวดมากค่ะ จริงๆ แล้วท่านไม่ต้องทำถึง
 ขนาดนั้นก็ได้”

“หมายความว่ายังไงครับ” คีลาสงสัยมากกว่าเดิม แสงดาวพูดเหมือน
 ว่าเธอรู้เหตุผลที่อาจารย์ทำแบบนี้

แสงดาวนิ่งนิ่งไม่ตอบคำ แต่เปลี่ยนเป็นคำถามแทน “คีลาเคยได้ยินชื่อ
สมาพันธ์จ้าวยุทธภพ รึเปล่าคะ?”

“เพิ่งเคยได้ยินครับ มันคืออะไรหรอครับ?”

คีลาขมวดคิ้ว แสงดาวไม่ได้ตอบคำถามของเขา

แต่เธอพยักหน้าแทน กำลังจะอำปากอธิบายแต่ลูกหินกลับตื่นขึ้นมาก่อน
 มันบินเข้าหาคีลาทันทีที่ลิ้มตาขึ้น ดูเหมือนการที่คีลาโคจรลมปราณเป็นเวลา
 นานจะทำให้มันรู้สึกเป็นห่วง และตอนนี้มันเริ่มหายใจโกรธแล้ว

“อ้าว ลูกหิน จำเจ้าของได้แล้วหรอ” คีลาเอามือลูบหัวมันเล่น ตอนนั้น
 มันกลับมาประจบคีลาอีกครั้งหลังจากไปประจบแสงดาวอยู่นานสองนาน

“แหม น่ารักแบบนี้ อย่างนี้ต้องให้รางวัล เอานี้” คีลาเปิดหน้าต่าง
 ระบบแล้วดึงการ์ดราชาแมงมุมแปดขาออกมา

“คราวนี้เป็นสายจิตนะ ไม่รู้รสชาติจะเหมือนสายเวทมนตร์รึเปล่า ถ้า
 ไม่อร่อยก็อย่าคายออกมาล่ะ แต่ดูแล้วท่าจะแพงนะ”

ลูกหินพยักหน้าครั้งหนึ่ง คิลาเกีย็นการ์ดไปให้มันคาบไว้

“กลืนดาว” พอการ์ดสลายไปพลังจิตก็แผ่ออกมาจากร่างเล็กน้อย แล้วก็สลายไป คิลาเปิดหน้าต่างระบบดูก็เห็นว่าไม่มีทักษะที่เพิ่มขึ้นมาเลย แม้แต่ทักษะเดียว

“อ้าว คราวนี้โชคไม่ดีเธอเนี่ย ไม่สิ นี่มัน...” คิลาลองมองที่ทักษะสายจิตอีกครั้งก็พบว่า ทักษะที่ได้มาจากราชาเงือกเกล็ดฟ้าเปลี่ยนไป

เรียกว่าพัฒนาขึ้นคงจะดีกว่า เพราะทักษะ**จิตสัมผัส ระดับ B** เปลี่ยนเป็นทักษะ**จิตร่วมสำนึก ระดับ A** ส่วนทักษะ**ซ่อนจิต ระดับ A** เปลี่ยนเป็นทักษะ**จิตไร้ตัวตน ระดับ A** แทน

บังเอิญทักษะที่ได้รับจากราชาแมงมุมแปดขาเป็นทักษะสายเดียวกับราชาเงือกเกล็ดฟ้า ทำให้แทนที่จะได้รับทักษะใหม่ที่ซ้ำซ้อนกัน ลูกหินจึงได้ทักษะที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าแทน

ส่วนระดับของลูกหินนั้นยังคงอยู่ที่ 700 เหมือนเดิม ดูเหมือนว่าการสุมได้ค่าประสบการณ์ให้ลูกหินของคิลาคราวนี้จะพลาด แต่คิลา ก็ได้เก็บเอามาใส่ใจนัก เพราะถึงแม้ไม่ได้ระดับแต่ค่าพลังจิตของลูกหินก็เพิ่มขึ้นมาก

การดริตเพิ่มโอกาสต่ำสุดในการสุมให้ได้ประโยชน์เป็น 80% แต่ก็ยังมี 20% ที่สามารถจะพลาดได้ ซึ่งครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่คิลาพลาดโอกาสในการสุมไป

แสงดาวเห็นคิลาพูดคุยกับลูกหินอย่างสนทนาก็รู้สึกที่ตัวเองเข้าใจผิดไป ที่คิดว่าคิลาไม่เอาใจใส่ลูกหินเท่าที่ควร

คิลาวางลูกหินลงบนตัก แม้มันจะไม่่วงแล้ว แต่ก็ขดตัวอยู่อย่างเงียบๆ

“เมื่อก็แสดงดาวจะพูดว่าอะไรนะครับ” คิลาดึงบทสนทนากลับมา

แสงดาวพูดตอบกลับไปว่า “ไม่มีอะไรค่ะ ไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญอะไรไหนๆ ลูกหินก็ตื่นแล้ว พวกเราออกเดินทางกันตอนกลางคืนก็ได้ นี่เสียเวลาหลายชั่วโมงแล้ว แสงดาวว่าพวกเราเดินทางต่อกันดีมั้ยค่ะ”

คิลาเองรู้สึกแปลกใจ เขารู้สึกเหมือนแสงดาวต้องการจะเปลี่ยนเรื่องแต่ก็ทำตามที่เขาบอก ลูกหินบินขึ้นบนท้องฟ้าอย่างคึกคัก แล้วก็เกาะลงที่หัวไหล่ของคิลาอีกครั้ง ทั้งสองคนวิ่งไปในความมืดโดยใช้เพียงลมปราณคอยตรวจสอบเส้นทาง แสงดาววิ่งคล้อยหลังคิลาเล็กน้อยเพื่อไม่ให้คิลาสังเกตเห็น

สีหน้าของเธอในตอนนั้น

‘แสงดาวนะแสงดาว เกือบจะพูดออกไปแล้วเชียะ ทั้งๆ ที่คุณพ่อก็กำชับไว้แล้วแท้ๆ ว่ายังไม่ถึงเวลาที่ศิลาควรรู้ อย่าปล่อยให้อารมณ์ส่วนตัวมาทำให้งานเสียสิ ศิลาจะได้รู้เรื่องราวทั้งหมดแน่นอน...เมื่อถึงเวลา’

เธอเองก็สับสนในตัวเองเหมือนกัน แม้จะเห็นด้วยกับคุณพ่อว่าศิลา ยังไม่ควรรู้ แต่พอเห็นว่าศิลาเป็นเพียงคนเดียวที่ไม่รู้เรื่องนี้แล้วเธอก็รู้สึกสงสารขึ้นมา เธออยากจะบอกเรื่องทั้งหมดให้ศิลารู้เหลือเกิน

แสงดาวเองเริ่มรู้สึกว้าว ตัวเธอไม่ค่อยเป็นตัวของตัวเองเวลาอยู่ใกล้ๆ ศิลา บางที่เธอเองอาจจะโดนศิลาตีดุดเข้าไปเหมือนคนอื่นๆ ก็ได้

‘เราแค่ถูกอารมณ์กับบรรยากาศพาไปเท่านั้น ไซ้แล้ว ไม่มีอะไรมากไปกว่านั้น’

แสงดาวพยายามยั้งความคิดนี้ให้ตัวเองเชื่อ ทั้งๆ ที่เธอก็รู้ว่ามันไม่ได้มีแค่อารมณ์กับบรรยากาศเท่านั้นที่ทำให้เธอเป็นแบบนี้

ทั้งสองคนใช้เวลาเดินทางอีกหนึ่งวันเต็มๆ ก็มาถึงเมืองเกรียอาณาจักรจักรกล ด้วยฝีมือของศิลา กับแสงดาวที่จัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง และยังไม่ต้องคอยหลบพวกละมุนอีกแล้ว ทำให้พวกเขามาถึงที่หมายในเวลาเพียงสองวันครึ่ง ซึ่งเร็วกว่ากำหนดการณ์ไปครึ่งวัน

อาณาจักรจักรกลดูคึกคักยิ่งกว่าเมืองอื่นๆ เหตุผลหนึ่งในหลายๆ ข้อคือ กิลด์ราชันศาสตร์ที่ควบคุมเมืองนี้อยู่เพิ่งสลายไป ทำให้ผู้เล่นต่างหลั่งไหลเข้ามาทำการค้าขาย ไม่ก็หวังสร้างตัวขึ้นมาในเมืองนี้ ในขณะที่ยังไม่มีกลุ่มอำนาจใหม่ขึ้นมายึดครอง

แต่บรรยากาศในเมืองเกรียก็มีตมในในเวลาเดียวกัน ตามมุมถนนหรือร้านอาหารก็เต็มไปด้วยกลุ่มคนที่จับกลุ่มกันหลายกลุ่ม ที่คอยสอดส่องผู้มาใหม่อยู่ตลอดเวลา เพราะไม่มีคนคอยควบคุมแล้วนั่นเอง กลุ่มอำนาจเล็กๆ หลายกลุ่มจึงรอคอยจังหวะช่วงชิงความเป็นใหญ่อยู่ในเมือง บรรยากาศตอนนี้เหมือนกับว่า การต่อสู้จะปะทุได้ตลอดเวลา

ศิลา กับแสงดาวเองก็ถูกจับตามองตั้งแต่เข้ามาในเมืองแล้ว แต่พวกเขา

ก็ไม่ได้ใส่ใจ ทั้งสองคนซ่อนลมปราณไว้หลายส่วน แต่ก็ไม่ได้ซ่อนไว้ทั้งหมด เพียงแต่ให้อยู่ในระดับของคนทั่วไปเท่านั้น แสงดาวเก็บกระบี่เข้าไปในหน้าต่างระบบ และนำหมวกเลี้ยงที่มีผ้าบางๆ บังหน้ามาใส่ ส่วนศิลา ก็เอาผ้าคลุมยาจากที่ได้จากวาทะมาคลุมร่างไว้

เมืองเกรียเป็นเมืองที่ให้บริการของโรงงานเก่าๆ ห้องฟ้ามืดมนไปด้วยเมฆที่เกิดจากไอของปล่องไอน้ำที่มีอยู่ทั่วเมือง แม้จะเป็นเวลาเกือบเที่ยงวัน แต่กลับมีเพียงแสงสลัวๆ จากพระอาทิตย์ที่ถูกเมฆบังทำให้รู้สึกเหมือนกับเวลาเย็น

แสงดาวสะกิดศิลาเบาๆ “ดาวอยู่ที่เมืองนี้นานไม่ได้ละ แล้วคนที่นัดศิลาไว้ก็ต้องการพบศิลาเพียงลำพังด้วย แต่ดาวติดต่อเขาแล้ว อีกสามชั่วโมงให้ศิลาไปพบเขาที่อาคารหลักของกิลด์ราชันศาสตร์ล่ะ”

“อาคารหลักของกิลด์ราชันศาสตร์แล้วไม่เป็นไรหรอกครับ คือผมกับครอสไม่ถูกกันเท่าไร”

“ที่ตรงนั้นตอนนี้เรียกว่าอดีตกิลด์ของราชันศาสตร์ดีกว่าละ ตอนนี้อยู่ตรงนั้นเป็นพื้นที่ร้างยังไม่มีใครมาซื้อไป ส่วนครอสตอนนี้หายสาบสูญละ แต่ก็คงไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว”

ศิลาพยักหน้า “แล้วแสงดาวจะไปไหนครับ?”

“ดาวจะกลับไปที่บ้านไผ่น้อยก่อนเพื่อแจ้งให้คุณพ่อทราบว่าคุณศิลามาถึงเมืองเกรียแล้ว หลังจากนั้นจะออกจากเมืองนี้ให้เร็วที่สุดละ แล้วพบกันใหม่นะคะศิลา”

แสงดาวเอ่ยปากว่าจะไปแล้ว ศิลา ก็ไม่ได้รังเกียจ ร่างของเธอเป็นแสงหายไป เขารู้สึกเหมือนอะไรหายตามไปด้วย

ลูกหินที่เกาะอยู่ที่ไหล่เอาหัวดันศิลาเหมือนจะบอกว่าให้สนใจมันหน่อย ศิลาจึงใช้เวลาสามชั่วโมงนี้ในการเดินไปซื้ออาหารสัตว์เลี้ยงอย่างดีที่มีขายเฉพาะในเมืองเกรียเท่านั้นมาติดไว้เกือบร้อยท่อ เมื่อช่องเก็บของเริ่มไม่พอ เขาก็ตัดสินใจอัพเกรดหน้าต่างระบบให้เป็นระดับ A สำหรับเก็บอาหารของลูกหินโดยเฉพาะ ตอนนี้น้ำต่างระบบของศิลาเป็นระดับเกือบสูงสุดแล้ว ข้อมูลต่างๆ ที่ระบบนี้จะละเอียดมากขึ้น สามารถใช้หาข้อมูลได้มากกว่าเดิม

และมีรายละเอียดอีกมากที่คิดลัดตลึงใจจะศึกษาภายหลังเมื่อมีเวลา ตอนนี้อะไรเขาสูญเงิน 5,000 เหรียญทองไปกับอาหารสัตว์เลี้ยงและหน้าต่างระบบ (เพื่ออัพเดทหน้าต่างระบบจากระดับ B ไปสู่ A ต้องใช้เงิน 5,000 เหรียญทอง ต้องมีนายที่ผู้อื่นตั้งให้ และต้องเคยต่อสู้กับสัตว์อสูรชั้นอัศวินอย่างน้อย 5 ตัว (เลเวียธาน เซบาสเตียน โดโลเลีย โซลาเลีย และอารามูท))

จากนั้นคิลก็แวะร้านขายเครื่องประดับของระบบเพื่อหาซื้ออุปกรณ์ที่จะใช้ฝึกลูกหินตามที่แสงดาวแนะนำ พอเดินเข้าไปในร้าน เขาก็บอกให้เจ้าของร้าน เลือกเครื่องประดับที่ใช้ฝึกสัตว์อสูรที่ดีที่สุดออกมาทันที เจ้าของร้านเหลือบมองที่ลูกหินพักหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้พูดอะไร เพราะลูกคำคือพระเจ้า ในเมื่อคิลต้องการเครื่องประดับที่ดีที่สุด เจ้าของร้านก็ไม่แนะนำอะไรมาก

“นี่คือแหวนผนึกสัตว์อสูรที่ดีที่สุดที่ร้านของเราครับ แม้จะขายอยู่ในร้านของระบบ แต่จริงๆ แล้วเป็นของที่ NPC อิสระหามาได้ เนื่องจากราคาสูงเกินไปสำหรับสัตว์อสูร แถมยังผนึกได้เพียงตัวเดียว ทำให้ขายไม่ออกมาเป็นเวลา 7 ปีแล้ว” เจ้าของร้านยื่นแหวนเหล็กสีนิลเกลี้ยงที่มีผลึกสีนิลรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าสลักด้วยอักขระเล็กๆ อยู่ในผลึกให้คิล

“ราคาก็ 500,000 เหรียญทองครับ แม้ว่าจะยังไม่ได้ปลดผนึกก็ยังมีประสิทธิภาพที่สูง ส่วนเรื่องการปลดผนึกถ้าคุณลูกคำต้องการ เราสามารถติดต่อหาคนที่ปลดผนึกให้ได้โดยมีค่าใช้จ่ายเล็กน้อย” เจ้าของร้านพูดโดยไม่ใส่ใจมากนัก เพราะคนส่วนใหญ่พอได้ยินราคาของแหวนนี้แล้วก็จะเปลี่ยนใจไม่ซื้อทันที คิลใช้หน้าต่างระบบระดับ A ที่เพิ่งได้มาตรวจสอบความสามารถของแหวนวงนี้ทันที

แหวนผนึกนิลกาล ระดับ S

ผนึกสัตว์อสูรได้หนึ่งตัว เพิ่มความสามารถในการสื่อสาร 100% เพิ่มความสามารถพื้นฐานของสัตว์อสูรได้ 50% สัตว์เลี้ยงที่อยู่ในผนึกจะฟื้นตัวเร็วกว่าปกติ 3 เท่า ค่าความรักเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปกติ 20% สามารถใส่อาหารสัตว์เลี้ยงได้ 1,000 ห่อ

[ยังไม่ได้รับการปลดผนึก] - ต้องการระดับชั้นขุนนางเป็นอย่างน้อยในการสวมใส่ แหวนผูกมัดสัญญา กับสัตว์อสูรเพียงตัวเดียว ไม่สามารถเปลี่ยนสัตว์อสูรได้

คิลากำลังตัดสินใจอยู่ เงินของเขาในตอนนี้อย่างน้อยก็พอซื้อแหวน แต่ยังสามารถใช้เครดิตที่ธนาคารให้ได้ เขานึกถึงวารีกับแสงดาว แม้จะแสดงออกต่างกัน แต่ทั้งสองคนก็บอกอย่างชัดเจนว่าต้องการให้เขาดูแลลูกหินให้ดีกว่านี้

เจ้าของร้านเห็นคิลตัดสินใจอยู่นานก็เลยเอ่ยปาก “แต่ถ้าคุณลูกค้าไม่ชอบ เรายังมีของที่อาจจะดีกว่าแหวนวงนี้ แต่ราคาอยู่ในระดับที่พอรับได้นะครับ”

คิลายื่นบัตรเครดิตของตัวเองออกไป “ตกลงเอาแหวนวงนี้ครับ”

“ครับ ไม่เป็นไร เรายังมีของที่ถูกกว่า...ว่าจะไหนะครับ?” เจ้าของร้านฟังไม่ถนัด

“เอาแหวนวงนี้ครับ หักเงินในบัญชีได้เลย” คิลาทูดซ้ำ

เมื่ออีกฝ่ายรับบัตรไปรูตกับหน้าต่างระบบของตัวเอง คิลาก็สวมแหวนใหม่ลงบนนิ้วเดิมที่เคยสวมแหวนแห่งเอลฟ์ไว้ แหวนลดขนาดลงจนมีขนาดพอดีกับนิ้วของคิล่า เมื่อเจ้าของร้านยื่นบัตรคืนให้ คิลาก็ลองผนึกลูกหินดู

“ผนึกลูกหิน”

ร่างของลูกหินแปลงเป็นแสงสีดำแล้วหายเข้าไปในแหวน มีเสียงของระบบแจ้งว่า แหวนผนึกนิลกาลไม่สามารถผนึกสัตว์อสูรตัวอื่นนอกจากลูกหินได้อีกแล้ว

เจ้าของร้านมองลูกหินกระเจิบหายเข้าไปในแหวนอย่างเสียใจค่าของมัน “แล้วอยากให้ผมติดต่อผู้ปลดผนึกให้มั้ยครับ ทางร้านคิดไม่แพง”

คิลาทอบกลับอย่างสุภาพ “ไม่เป็นไรครับ ขอบคุณนะครับ” จากนั้นคิลาก็เดินออกจากร้านไป ทั้งเจ้าของร้านที่มองคิล่าอย่างไม่เข้าใจไว้

ศิลาเดินทางมาถึงนครจักรกล ‘เกรีย’ อันเป็นหนึ่งในสามเมืองหลักของระบบ และเป็นเมืองใหญ่เมืองแรกที่ศิลาได้มาเยือน หลังจากการล่มสลายของกิลด์ราชันศาสตร์ ทำให้เมืองเกรียไม่ต่างกับดินแดนเถื่อน ขุมอำนาจเล็กๆ พยายามอย่างยิ่งที่จะแย่งชิงความเป็นใหญ่

เมืองเกรียเป็นเสมือนฝันร้ายของศิลา ชีวิตของเขาแขวนอยู่บนเส้นด้ายตลอดเวลา ได้พบทั้งศัตรูใหม่ พันธมิตรที่คาดไม่ถึงและบุคคลที่ตามหา มาตลอด สมาพันธ์จำวยุทธภพอันลึกกลับเริ่มเผยความลับออกมาทีละนิด สุดท้ายศิลาที่ฝึกฝนอีกสองยอดวิชาที่เหลือตามที่ได้รับคำแนะนำ

‘หกทรงเล็บควาจันทร์’ และ ‘เก้าหัตถ์หลอมตะวัน’ จะช่วยให้ศิลาฟ้ามรสุมในเมืองเกรีย ปะทะกับอสูรกายที่ซ่อนเร้นอยู่ในนครจักรกลอันมืดมิด สุดท้ายได้นำพาศิลาลงไปถึงอาณาจักรใต้ดินที่ปกครองด้วยสัตว์อสูรระดับจักรพรรดิอันเป็นระดับสูงสุดของมอนสเตอร์โซล

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่โลกของมอนสเตอร์โซล นิยายเกมออนไลน์สุดฮิตบนอินเทอร์เน็ต การ์ตูนด้วยยอดผู้เข้าชมกว่า 3,270,000 ครั้ง 45,400 คอมเมนต์ และแฟนพันธุ์แท้กว่า 1,960 คน!

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ในเครือบริษัท สยามอินเตอร์มีเดีย จำกัด (มหาชน)
459 ลาตพราว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
ลูกค้าสัมพันธ์ โทร. 0-2693-0904

B1833 / นวนิยายแฟนตาซี / www.smm.co.th
ออกแบบปก : Pommy

ISBN 978-616-02-0251-5

9 786160 202515

0 304007 631008

200 บาท